

WYROK
z dnia 28 listopada 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Daniel Konicz
Członkowie: Monika Kawa-Ogorzałek
Ernest Klauziński

Protokolant: Klaudia Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 listopada 2019 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 15 listopada 2019 r. przez Odwołującego – wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia – Integrale IT sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, NTT Technology sp. z o.o. z siedzibą w Zakręcie, w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – Komendę Główną Policji w Warszawie,

orzeka:

1. Uwzględnić odwołanie i nakazuje Zamawiającemu:
 - 1.1. Unieważnienie czynności przeprowadzenia testów oferowanego przez Odwołującego przedmiotu zamówienia z 18 listopada 2019 r.;
 - 1.2. Unieważnienie czynności zaproszenia Odwołującego do testów oferowanego przedmiotu zamówienia z 13 listopada 2019 r.
 - 1.3. Powtórzenie czynności przeprowadzenia badania i oceny oferty Odwołującego w zakresie testu F.3.9 oferowanego przedmiotu zamówienia.
2. Kosztami postępowania obciąża Zamawiającego i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100) uiszczoną przez Odwołującego tytułem wpisu od odwołania;
 - 2.2. zasądza od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kwotę w łącznej wysokości 18.600,00 zł (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych 00/100) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego w postaci wpisu od odwołania i wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1843 j.t.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

Uzasadnienie

Komenda Główna Policji w Warszawie (dalej: „Zamawiający”) prowadzi, na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2018 r., poz. 1986 j.t. ze zm.), zwanej dalej „Pzp”, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Dostawa systemu kamer nasobnych dla jednostek organizacyjnych Policji”, zwane dalej: „Postępowaniem”.

Wartość zamówienia przekracza kwoty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 8 lipca 2019 r. pod nr 2019/S 129-315896.

13 listopada br. Zamawiający zaprosił wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia – Integrale IT sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu, NTT Technology sp. z o.o. z siedzibą w Zakręcie do udziału w testach oferowanego przedmiotu zamówienia, co zostało zaskarżone przez ww. wykonawców (dalej „Odwołujący”) odwołaniem wniesionym do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (dalej „Izba” lub „KIO”) w dniu 15 listopada 2019 r., w którym zarzucono Zamawiającemu naruszenie art. 7 ust. 1 Pzp w zw. z pkt VII ust. 9 specyfikacji istotnych warunków zamówienia (dalej „SIWZ”) przez zaproszenie do udziału w testach oferowanego przedmiotu zamówienia pismem z dnia 13 listopada 2019 r., pomimo tego, że zgodnie z protokołem z testów akceptacyjnych (weryfikacyjnych) z dnia 17 września 2019 r. oferowany przez Odwołującego przedmiot zamówienia przeszedł pozytywnie wszystkie przewidziane przez Zamawiającego testy, co potwierdziła KIO wyrokiem z dnia 5 listopada 2019 r. (sygn. akt KIO 2102/19), a tym samym brak jest podstaw do powtórzenia tych testów, a zwłaszcza testów, których wyniku Zamawiający nigdy nie kwestionował, w świetle zasad postępowania i przeprowadzania testów przewidzianych w treści SIWZ.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienie czynności zaproszenia Odwołującego do udziału w testach oferowanego przedmiotu zamówienia;
2. wyboru oferty Odwołującego jako najkorzystniejszej oferty złożonej w Postępowaniu.

Odwołujący podał, że jest legitymowany do wniesienia odwołania.

Uzasadniając przedstawione w odwołaniu zarzuty Odwołujący wyjaśnił, że w dniu 11.10.2019 r. Zamawiający odrzucił wszystkie złożone oferty, w tym ofertę Odwołującego na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp i unieważnił Postępowanie na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp.

Uzasadniając odrzucenie oferty Odwołującego pismem z dnia 11.10.2019 r. Zamawiający wskazał, że:

„Zgodnie z zapisami Rozdz. VII SIWZ Wykonawca, na pisemne wezwanie Zamawiającego, zobowiązany był dostarczyć wzór oferowanego przedmiotu zamówienia zgodny z wymaganiami określonymi w Załączniku nr 2 do SIWZ.

Testy zostały przeprowadzone przez niezależny podmiot „Instytut Łączności” – Państwowy Instytut Badawczy w dniu 11.09.2019 r.

Wynik przeprowadzonych testów jest negatywny.

Badane urządzenia nie uzyskały wyniku pozytywnego w teście:

- F.3.9 Pełne naładowanie rozładowanych akumulatorów we wszystkich kamerach w łącznym czasie nie dłuższym niż 5 godzin.

[...]

Pomimo, że uzyskany czas przekopiowania wszystkich nagrań z kamery na dysk sieciowy oraz pełne naładowanie rozładowanych akumulatorów we wszystkich kamerach w powtórzonym teście nastąpiło przed upływem pięciu godzin, wynik testu nie może zostać uznany za pozytywny z poniżej przedstawionych powodów:

1. Ta sama usterka wystąpiła w trakcie pierwszego i drugiego (powtórnego) testu.
2. Nie można przyjąć wyjaśnienia dostawcy, że ładowanie wszystkich kamer, w tym kamery której wskaźnik poziomu naładowania baterii pokazywał 7%, przebiegało całkowicie poprawnie. Niewyjaśniona pozostała różnica w poziomie naładowania kamer w momencie włożenia kamery z powrotem do gniazda - 27% dla ponownie włożonej kamery i ponad 50 % dla pozostałych kamer. Oznacza to, że kamery nie były ładowane w jednakowy sposób i niemożliwe jest określenie, czy akumulator omawianej kamery został by poprawnie naładowany, gdyby nie została ona na chwilę wyjęta z gniazda adaptera.
3. Odsłuchane nagranie przebiegu testu potwierdziło stwierdzenie przez przedstawiciela dostawcy wystąpienie błędu w systemie ładowania kamer, przez co należy uznać, że wskazania poziomu naładowania poszczególnych kamer mogą być nie wiarygodne, a tym samym mogą nie oddawać rzeczywistego procesu ładowania kamer.
4. Niedopuszczalne jest błędne działanie jakichkolwiek wskaźników w systemie kamer nasobnych, co mogło by wprowadzić w błąd obsługę systemu. A przypadku

przeprowadzanego testu w pierwszym dniu doprowadziło to do przerwania testu, w drugim do podjęcia interwencji przez przedstawiciela producenta. Końcowy użytkownik, nie mając takiej wiedzy i doświadczenia jak producent kamer, nie byłby w stanie określić w jakim stanie znajduje się system obsługi kamer. Trudno sobie wyobrazić, aby w przypadku nadzoru instalacji, w których wykorzystywanych będzie kilkadziesiąt lub kilkaset kamer, konieczne było ich regularne „nadzorowanie” dla stwierdzenia, czy przebieg ładowania nie budzi podejrzeń. Proces ładowania musi być automatyczny, nie wymagający interwencji użytkownika.

Mając powyższe na uwadze, Zamawiający uznał, że wynik testu F.3.9 „Pełne naładowanie rozładowanych akumulatorów we wszystkich kamerach w łącznym czasie nie dłuższym niż 5 godzin” zakończył się wynikiem negatywnym.

Tym samym złożona przez Państwa oferta jest niezgodna z treścią załącznika nr 2 do SIWZ „Opis przedmiotu zamówienia” – Specyfikacja systemu obsługi kamer pkt 7f) i na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp”.

W związku z tym, że Zamawiający odrzucił także pozostałe oferty złożone w Postępowaniu, zostało ono unieważnione na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 1 Pzp. Odwołujący wniósł odwołanie wobec czynności odrzucenia jego oferty przez Zamawiającego, które zostało przez Izbę uwzględnione wyrokiem z 5 listopada 2019 r. (sygn. akt KIO 2102/19). KIO nakazała unieważnić czynność unieważnienia Postępowania oraz czynność odrzucenia oferty Odwołującego stwierdzając w uzasadnieniu ustnym, że z uwagi na odstępstwa od przyjętego sposobu testowania funkcjonalności objętej testem F.3.9 nie mogło dojść do odrzucenia oferty Odwołującego.

Zamawiający, pismem z dnia 8 listopada 2019 r., unieważnił czynność unieważnienia Postępowania i unieważnił czynność odrzucenia oferty Odwołującego, a 13 listopada 2019 r. zaprosił Odwołującego do powtórnych testów z czym Odwołujący się nie zgadza.

W pkt VII SIWZ Zamawiający przewidział istotnie, że w celu potwierdzenia, że oferowany przedmiot zamówienia spełnia wymagania Zamawiającego, określone w SIWZ, Zamawiający przeprowadzi testy. Wskazał dodatkowo, że „nie spełnienie któregokolwiek z warunków funkcjonalnych, technicznych i użytkowych wskazanych w protokole z testów będzie skutkowało odrzuceniem oferty”. W Załączniku nr 6 do SIWZ Zamawiający wskazał także, że „testy mają na celu sprawdzenie wybranych funkcjonalności wymaganych przez Zamawiającego dla kamer nasobnych wraz z systemem ładowania, zgrywania, archiwizacji, przeglądania i zarządzania nagraniami. Testy zostaną przeprowadzone przez wskazaną przez Zamawiającego instytucję badawczą, posiadającą niezbędną wiedzę i sprzęt do przeprowadzenia tego typu badań, według zasad określonych w SIWZ”. Każda funkcjonalność

kamer i systemu ładowania podlegała osobnym testom, co oznacza, że w ramach danego testu weryfikuje się tylko daną funkcjonalność, a nie pozostałe.

Zgodnie z protokołem z testów akceptacyjnych (weryfikacyjnych) z dnia 17 września 2019 r. oferowany przez Odwołującego przedmiot zamówienia przeszedł pozytywnie wszystkie przewidziane przez Zamawiającego testy, co potwierdziła Krajowa Izba Odwoławcza wyrokiem z dnia 5 listopada 2019 r. (sygn. akt KIO 2102/19). Sporny pomiędzy stronami był jedynie rezultat testu F.3.9, którego rezultat był przedmiotem wskazanego wyroku KIO. Jednak pozostałe testy bezspornie zostały uznane przez Zamawiającego, jako przeprowadzone z wynikiem pozytywnym.

Celem testu F.3.9 miało być sprawdzenie pełnego naładowania rozładowanych akumulatorów we wszystkich kamerach w łącznym czasie nie dłuższym niż 5 godzin. Zgodnie z opisem Załącznika nr 6 do SIWZ funkcjonalność testu została ujęta następująco: „Pełne naładowania rozładowanych akumulatorów we wszystkich kamerach w łącznym czasie nie dłuższym niż 5 godzin”. Test miał polegać na pełnym rozładowaniu wszystkich kamer, umieszczeniu kamer w stacji dokującej, pełnym naładowaniu akumulatorów wszystkich kamer (ilość kamer zależna od typu stacji dokującej, nie mniej niż .4). Rezultat warunkujący uzyskanie pozytywnego wyniku został opisany następująco: „Pełne naładowanie rozładowanych akumulatorów we wszystkich kamerach nastąpiło w łącznym czasie nie dłuższym niż 5 godzin”.

W przypadku testu F.3.9 przeprowadzonego w odniesieniu do oferowanego przez Odwołującego przedmiotu zamówienia, druga próba (dopuszczalna według SIWZ), której wynik miał być obligatoryjny zgodnie z SIWZ (pkt VII.2.9) zakończyła się ustaleniem przez Zamawiającego, że ładowanie wszystkich 8 kamer zakończyło się po 3 godzinach i 50 minutach, czyli w czasie krótszym aniżeli wymagane 5 godzin. Okoliczność ta została wprost przyznana przez Zamawiającego w treści uzasadnienia odrzucenia oferty i następnie potwierdzona wyrokiem KIO z dnia 5 listopada 2019 r. (sygn. akt KIO 2102/19).

Odwołujący wyjaśnił, że testy były przeprowadzone przez i pod nadzorem „wskazanej przez Zamawiającego instytucji badawczej, posiadającej niezbędną wiedzę i sprzęt do przeprowadzenia tego typu badań, według zasad określonych w SIWZ”, a więc Zamawiający nie mógł podważać procesu przebiegu testu, który instytucja ta przeprowadziła. Przedstawiciele instytucji badawczej przeprowadzającej test F.3.9 – Instytutu Łączności – Państwowego Instytutu Badawczego wyrazili zgodę na krótkotrwałe wyjęcie i ponowne włożenia jednej kamery do gniazda. W związku z tym dokonanie przez Odwołującego w trakcie testu zaakceptowanej przez instytucję badawczą czynności nie może obecnie stanowić dla Zamawiającego przesłanki uzasadniającej negatywną ocenę całego testu. Tym bardziej,

że Odwołującemu wcześniej odmówiono zgody na wymianę pojedynczego gniazda ładującego kamerę, z powodu uznania, że stanowiłoby to przerwanie testu i tym samym automatyczny negatywny wynik. Skoro zatem Odwołujący nie dokonał wymiany gniazda, a jedynie za zgodą przedstawiciela Zamawiającego dokonał ponownego włożenia jednej z 8 kamer do gniazda to nie tylko doszło do przerwania testu, ale test zakończony został pozytywnie i rezultat oczekiwany przez Zamawiającego został osiągnięty. Tak też orzekła KIO w wydanym 5 listopada 2019 r. wyroku.

Z powyższych powodów, mając na względzie, że przeprowadzony test F.3.9 dla systemu oferowanego przez Odwołującego potwierdził badaną funkcjonalność, test winien być uznany za pozytywny, a oferta Odwołującego za zgodną z treścią SIWZ. Zatem nie wystąpiły przesłanki pozwalające na powtórne przeprowadzenie testów akceptacyjnych oferowanego przez Odwołującego przedmiotu zamówienia.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 Pzp zamawiający zobowiązany jest do prowadzenia postępowania w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców. Zasada ta oznacza także, że Zamawiający winien prowadzić postępowanie zgodnie z regułami ustalonymi w treści SIWZ – tu zgodnie z zasadami przeprowadzenia Testów Akceptacyjnych (weryfikacyjnych). W pkt VII ust. 9 SIWZ Zamawiający wskazał, że „Testy mogą być powtórzone na żądanie Wykonawcy (którego przedmiot jest poddany testowaniu) zgodnie z wymaganiami Zamawiającego określonymi w Załączniku nr 6 do SIWZ *Testy akceptacyjne (weryfikacyjne)*. Wynik powtórnego testu będzie obligatoryjny”. Tym samym, raz wykonane testy, o ile wykonawca nie złożył żądania powtórzenia testu – są wiążące tak dla wykonawcy, jak i dla Zamawiającego. Treść SIWZ w szczególności, nie przyznaje Zamawiającemu prawa powtórzenia testów – prawo to jest przyznane wykonawcy. Dodatkowo prawo to przysługuje wykonawcy tylko jednokrotnie w odniesieniu do każdego testu. Zamawiający nie może w szczególności w nieskończoność powtarzać testów, według własnego uznania, aż do czasu, gdy jeden z testów da wynik negatywny jednej z funkcjonalności.

Z powyższych powodów, mając na względzie, że protokół z testów akceptacyjnych (weryfikacyjnych) z dnia 17 września 2019 r. potwierdził, że oferowany przez Odwołującego przedmiot zamówienia przeszedł pozytywnie wszystkie przewidziane przez Zamawiającego testy, nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki uprawniające Zamawiającego do powtórzenia tych testów. Nawet jeżeli uznać, że Zamawiający jest uprawniony do powtórzenia testu F.3.9 – czemu Odwołujący zaprzecza – to z pewnością nie ma uprawnienia do powtórzenia pozostałych testów, których wyniku nigdy nie podważał. Jednak także w przypadku testu F.3.9, nie zaistniały przesłanki do powtórzenia testu, mając na względzie, jak orzekła KIO w wyroku z dnia 5 listopada 2019 r. (sygn. akt KIO 2102/19), że nie doszło w trakcie testu do

nieprawidłowości niosących dla Odwołującego negatywne konsekwencje. Ergo test musi być uznany za przeprowadzony z wynikiem pozytywnym. Tym samym także, nieuprawnione jest stwierdzenie przez Zamawiającego, że doszło do przeprowadzenia testów z dnia 11.09.2019 r. w sposób niepoprawny.

Na posiedzeniu **Zamawiający wniósł o odrzucenie odwołania** na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 5 Pzp, tj. z uwagi na fakt, że dotyczy ono czynności, którą Zamawiający wykonał zgodnie z treścią wyroku Izby w sprawie KIO 2102/19.

Izba uznała wniosek Zamawiającego za nieuzasadniony. Analiza zarzutów i argumentacji przedstawionych w odwołaniu utwierdziła skład orzekający w przekonaniu, że sporny między stronami był zakres ponownego badania i oceny ofert, nie zaś sam fakt konieczności dokonania tych czynności. W konsekwencji, stwierdzenie wskazanej przez Zamawiającego podstawy odrzucenia odwołania stanowiłoby *de facto* przesądzenie o prawidłowości czynności Zamawiającego, podjętych w wykonaniu wyroku Izby wydanego w sprawie KIO 2102/19, bez merytorycznego rozpoznania zarzutów przedstawionych w odwołaniu.

Na rozprawie Zamawiający wniósł o oddalenie odwołania argumentując, że był uprawniony do ponownego przeprowadzenia testów oferowanego przez Odwołującego przedmiotu zamówienia w pełnym zakresie.

Po przeprowadzeniu rozprawy Izba, uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy omówiony w dalszej części uzasadnienia, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska Stron postępowania odwoławczego zawarte w odwołaniu, a także wyrażone ustnie na rozprawie i odnotowane w protokole, **ustaliła i zważyła, co następuje.**

Skład orzekający stwierdził, że Odwołujący jest legitymowany, zgodnie z przepisem art. 179 ust. 1 Pzp, do wniesienia odwołania.

Izba dopuściła i przeprowadziła dowody z treści SIWZ z załącznikami, raportu z testów oferowanego przez Odwołującego przedmiotu zamówienia sporządzonego przez Instytut Łączności – Państwowy Instytut Badawczy (dalej „IŁ”) z 18 września br., protokołu z testów oferowanego przez Odwołującego przedmiotu zamówienia, unieważnienia czynności unieważnienia Postępowania i odrzucenia oferty Odwołującego z 8 listopada 2019 r., zaproszenia Odwołującego do udziału w testach oferowanego przedmiotu zamówienia z 13 listopada 2019 r., pisma Odwołującego w sprawie testów z 15 listopada br., odpowiedzi Zamawiającego na to pismo udzielonej 15 listopada br. oraz protokołu z testów oferowanego przedmiotu zamówienia przeprowadzonych 18 listopada 2019 r. Izba wzięła również pod uwagę wskazania płynące z orzeczenia KIO 2102/19.

Na podstawie analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, biorąc pod uwagę treść wspomnianego wcześniejszego rozstrzygnięcia KIO, skład orzekający uznał trafność części argumentacji przedstawionej w odwołaniu.

Na wstępie podkreślenia wymaga, że nie sposób zgodzić się z twierdzeniem Odwołującego, jakoby z protokołu z testów oferowanego przez Odwołującego przedmiotu zamówienia przeprowadzonych we wrześniu 2019 r. wynikać miało spełnianie przez urządzenia Odwołującego wymogów Zamawiającego. Takie twierdzenie pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią tego dokumentu, która w odniesieniu do testu F.3.9 wskazuje dwukrotnie na wynik negatywny (zob. str. 25 protokołu). Przyczyny, dla których uznano, że urządzenia nie przeszły pomyślnie wspomnianego testu zostały szczegółowo opisane w raporcie IŁ, do którego to Odwołujący – stawiając tezę o spełnianiu przez oferowany przedmiot zamówienia wszystkich wymogów poddanych testowaniu – w ogóle się nie odniósł. Co więcej, twierdzenia Odwołującego nie znajdują oparcia w treści uzasadnienia wyroku Izby w sprawie KIO 2102/19, na który to Odwołujący wielokrotnie się powołuje. Na str. 10 uzasadnienia tego orzeczenia Izba wprost stwierdziła, że „Zatem w tych okolicznościach zasadniczo nie można stwierdzić, czy oferta Odwołującego jest zgodna z wymaganiami Zamawiającego, czy też nie jest z nimi zgodna, ale z pewnością nie można uznać, że oferta podlega odrzuceniu jako niespełniająca funkcjonalności F.3.9”. Cytowany fragment nie pozostawia wątpliwości, że twierdzenie o spełnianiu przez oferowane przez Odwołującego urządzenia wszystkich wymogów SIWZ jest chybione. W konsekwencji kwestionowanie co do zasady powtórnego badania i oceny oferty Odwołującego nie było uprawnione.

Odwołujący zasadnie kwestionował natomiast zakres zaproszenia do testów oferowanego przedmiotu zamówienia otrzymanego po wyroku Izby w sprawie KIO 2102/19. *Clou* sporu nie stanowiła jednak – jak chciał tego Odwołujący – odpowiedź na pytanie komu na gruncie SIWZ przysługiwało uprawnienie do żądania powtórzenia testów, ale jaki był zakres zobowiązania Zamawiającego do powtórnego badania i oceny oferty Odwołującego, wynikający z przywołanego powyżej wyroku. W tej kwestii, choć Zamawiający nie wskazał wprost w toku rozprawy jaki był rzeczywisty zakres wezwania, to jednak uzasadnienie wspomnianego orzeczenia Izby nie pozostawia, w ocenie składu orzekającego, wątpliwości, że ponowne badanie i ocena oferty Odwołującego miało odbyć się wyłącznie w odniesieniu do testu F.3.9, który jako jedyny zakończył się wynikiem negatywnym. Z przebiegu Postępowania po wydaniu orzeczenia w sprawie KIO 2102/19 wynika natomiast, że Zamawiający potraktował ów wyrok jako przesłankę umożliwiającą mu przeprowadzenie wszystkich testów, nawet tych, których pozytywny wynik nie budził dotąd wątpliwości. Wskazuje na to zarówno zaproszenie z 13 listopada br., protokół z powtórnych testów z 18 listopada br., a przede wszystkim odpowiedź Zamawiającego z 15 listopada br. na pismo Odwołującego z 15 listopada br.,

w którym Odwołujący podał w wątpliwość przeprowadzenie testów, które zakończyły się wynikiem pozytywnym. Ergo rzeczywisty zakres wezwania wykraczał poza określone wcześniejszym wyrokiem KIO ramy. Izba nie uwzględniła przy tym argumentacji Zamawiającego, jakoby powodem sformułowania zaproszenia do testów w zakwestionowany sposób było postanowienie Rozdziału VII ust. 2 pkt 10 zasad przeprowadzenia testów określonych w SIWZ, zgodnie z którym „Jeżeli w trakcie testowania systemu zostanie ujawniona niezgodność z SIWZ jakiegokolwiek funkcjonalności nie uwzględnionej w scenariuszu testów, Zamawiający zastrzega sobie możliwość poddania tego parametru dodatkowym testom, co zostanie uwzględnione w protokole z testów”. Prawidłowa interpretacja tego postanowienia skłania bowiem do wniosku, że przewidziane w nim uprawnienie jest niezależne od zakresu powtórnych testów.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania (pkt 2 sentencji wyroku) rozstrzygnięto stosownie do jego wyniku, na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, oraz w oparciu o przepisy § 5 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 3 pkt 1 i pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz.U. z 2018 r., poz. 972 j.t.).

Przewodniczący:

Członkowie:

.....